

Blom: Jeg vil blot tillade mig at bemærke, at der er, synes mig, den store Bildfarelse tilføede, at man antager det for Heelt, som bestaaer af heterogene Dele. Under et Hele forstaaer jeg Noget, som bestaaer af homogene, eensartede Dele. Da nu Hertugdømmet Holsteen staaer i et andet Forhold end Danmark, staaer i et dobbelt Forhold, deels til det tydske Forbund og deels til de øvrige Dele af Monarchiet, som staae udenfor det tydske Forbund, maa jo den holsteenske Armee eller den Deel af Armeen, som udgjøres af Holstenerne, staae i et dobbelt Forhold: den har Pligter imod det tydske Forbund og Pligter mod det danske Monarchi. Deraf følger, at der ikke kan være Tale om nogen Eenhed af Staten eller nogen Eenhed af Armeen. Saalænge Holsteen staaer under en dobbelt Pligt, forekommer det mig, at det er en stor Bildfarelse at ville sammenblande Contingentet med den øvrige Deel af Armeen.

Formanden: Jeg antager, at der fra Thingets Side ikke er Noget til Hinder for, at den 4de Landstingsmand for 10de Kreds, der har begjæret Ordet, atter faaer det, skjøndt han allerede to Gange har havt det.

Lehmann: Det er sandelig ikke for at forlange Discussionen, men, fordi Sagen er saa vigtig, at ingen Uklarhed bør blive staaende, som jeg troer at kunne løse, at jeg igjen har ubedet mig Ordet. Det er aldeles klart, at det her ene kommer an paa den Billie, der bestemmer Forbundscontingentets Mobilisering, og ikke paa den Anvendelse, der gjøres af Contingentet. Hvad der er den rette Consequens af den af Danmark indtagne neutralt Stilling, og, hvorvidt det skal søge sin Beskyttelse blot i den europæiske Folkeret eller tillige i det større eller mindre Krigsberedskab i Danmark, for Danmarks Skyld, til Neutralitetens Opretholdelse, alt Det er Spørgsmaal, hvis Afgjørelse alene tilkommer den danske Konge og hans Regjering, og hvorefter det hverken paa ligger eller tilkommer Forbundsforsamlingen i Frankfurt at tage nogen Bestemmelse. Det gaaer ikke paa nogen Maade an at sige, at Forbundsforamlingen i Frankfurt kan tage

en Beslutning om, hvorledes Danmark skal have sin Neutralitet. Forbundsbeslutningen har kun at gjøre med Tydskland, med Tydsklands Interesser, Tydsklands politiske Stilling, og, hvad enten det tydske Contingent anvendes til Opretholdelse af Tydsklands Neutralitet, eller til at deeltage i Krigen, og, enten dette da bliver med Vesten mod Østen eller med Østen mod Vesten, alt dette er reent tydske Spørgsmaal, som afgjøres i Frankfurt, og aldeles ikke vedkomme Danmark, men ene Holsteen og Lauenborg. Jeg kan altsaa paa ingen Maade finde, at dette Spørgsmaal først bagefter skal finde sin Afgjørelse, naar man seer den Anvendelse, der gjøres af Tropperne, thi, hvad enten Krigsberedskabet bliver sat i værk, og det bliver herved, eller der foretages en Mobilisering, eller der frides til Dannelsen af en Forbundsarmee, er det et Spørgsmaal, der ene og alene bør besvares i tydsk Interesse, for Tydsklands Skyld, og afgjøres af de tydske Regjeringer, hvorefter det Spørgsmaal, hvorvidt Danmark skal være simpelt hen neutralt eller i en bevæbnet Neutralitet eller indtræde i noget Krigsforhold og da, til hvilken Side, ikke vedkommer det tydske Forbund eller det tydske Forbundscontingent i allermindste Maade.

Formanden: Den ærede tredje Landstingsmand for 1ste Kreds, der begjærer Ordet, har rigtignok havt det tre Gange, men jeg antager ikke, at der fra Thingets Side er Noget til Hinder for, at han atter faaer det.

Blom: Hvorledes kan man dog tale om Armeeenhed, naar de enkelte Dele af Armeen ifølge de bestaaende Tractater og Statsforhold kunne blive nødsagede til at kæmpe mod hinanden. Jeg vil sætte, at det tydske Forbund indgaaer Alliance med Vestmagterne, og at vi indgaae Alliance med Østen, — jeg forudsætter netop de største Usandsynligheder, — saa kunne jo de holsteenske Tropper og den danske Armee komme til at kæmpe mod hinanden. Er det saa een og den samme Armee?

Krigsministeren: Jeg vil blot tillade mig at gjøre den Bemærkning, at man jo kan forudsætte Meget, og derpaa bygge Slutninger, men jeg troer, at Armeeenheden lader sig forsvare og lader sig gennemføre, og det vil